

Finansinspektionens författningssamling

Utgivare: Hans Schedin, Finansinspektionen, Box 7831, 103 98 Stockholm.
Beställningsadress: Fakta Info Direkt, Box 6430, 113 82 Stockholm. Tel. 08-587 671 00, Fax 08-587 671 71.
ISSN 1102-7460

FFFS 2000:4

Finansinspektionens allmänna råd om reservsättningsrisker i försäkringsbolag;

beslutade den 30 maj 2000.

Finansinspektionen lämnar följande allmänna råd.

Inledning

Dessa allmänna råd avser hantering av reservsättningsrisker i försäkringsbolag. De omfattar såväl direkt försäkring som mottagen återförsäkring. De allmänna råden är inriktade på skadeförsäkring men gäller i tillämpliga delar även livförsäkring.

System för identifiering, kontroll och uppföljning av reservsättningsrisker kan utformas på olika sätt i olika försäkringsbolag med hänsyn till risker av betydelse för bolagets verksamhet. De allmänna råden är därför generellt utformade och medger olika lösningar i olika bolag.

Utgångspunkten för dessa allmänna råd är kravet i 2 kap. 3 §, 3 kap. 2 § och 19 kap. 1 § försäkringsrörelselagen (1982:713) att verksamheten i ett försäkringsbolag bedrivs i enlighet med försäkringsrörelselagen och andra författningar som reglerar försäkringsbolagets verksamhet.

I dessa allmänna råd avses med

- *reservsättning*: värdering av bolagets ansvarighet för

1. försäkringsfall, förvaltningskostnader och andra kostnader under resten av avtalsperioden för löpande försäkringar i skadeförsäkringsrörelse (ej intjänade premier och kvardröjande risker) respektive i livförsäkringsrörelse (livförsäkringsavsättning), samt

2. inträffade oreglerade försäkringsfall och kostnader för regleringen av dessa,

- *reservsättningsrisker*: risker för att bolagets ansvarighet undervärderas.

Reservsättningsinstruktioner

1 § Bolagets styrelse bör se till att det upprättas reservsättningsinstruktioner. Instruktionerna bör utformas på ett sådant sätt att skillnader mellan olika risk- eller produktgrupper beaktas. Instruktionerna bör även säkerställa att det sker en tillfredsställande kontroll, identifiering och uppföljning av reservsättningen och de därmed sammanhängande riskerna.

Instruktionerna bör fortlöpande ses över och anpassas till förändringar som berör bolagets verksamhet.

Beslutsordningar och befogenheter

2 § Instruktionerna bör innehålla beslutsordningar för fastställande av reserver. Vidare bör de innehålla uppgifter om vilka befogenheter och vilket ansvar som gäller för respektive befattning i beslutsordningen.

Reservsättning

3 § För direkt försäkring bör det av instruktionerna framgå hur skadetyper, förväntad försäkringsersättning och förväntad regleringstid skall beaktas vid reservsättning av inträffade och rapporterade försäkringsfall. Exempelvis bör det framgå när och i vilken omfattning schablonbelopp i stället för en individuell värdering kan användas och hur använda schablonbelopp skall dokumenteras.

För mottagen återförsäkring bör instruktionerna ange principerna för hur uppgifter från de avgivande bolagen avseende reservsättningen skall bedömas, främst med hänsyn till eventuellt behov av reservförstärkning.

För såväl direkt försäkring som mottagen återförsäkring bör det av instruktionerna framgå hur avsättning skall beräknas för försäkringsfall, förvaltningskostnader och andra kostnader under resten av avtalsperioden för löpande försäkringar i skadeförsäkringsrörelse (ej intjänade premier och kvardröjande risker) respektive i livförsäkringsrörelse (livförsäkringsavsättning).

Av instruktionerna bör vidare framgå vilka metoder som skall användas vid reservsättning av inträffade men ej rapporterade försäkringsfall.

I den mån det föreligger osäkerhet i fråga om bolagets ersättningskyldighet för inträffade försäkringsfall, bör det av instruktionerna framgå hur sådan osäkerhet skall beaktas vid reservsättningen.

Registrering

4 § Bolaget bör upprätta system och besluta om rutiner för registrering av försäkringsfall.

Registrering av försäkringsfall bör ske snarast.

Av registreringen bör det framgå skadetidpunkt, förväntad försäkringsersättning, tidpunkt för senaste värdering och vem som är handläggare. Aktuell reserv bör kunna erhållas från registrerade uppgifter.

Vid individuell reservsättning bör registret innehålla uppgift om aktuell reserv.

Dokumentation

5 § Instruktionerna bör ange hur den information som är av betydelse för reservsättningen skall dokumenteras och i övrigt hanteras.

Uppföljning och analys

6 § I bolaget bör det finnas rutiner för analys av bolagets reservsättning.

Reservsättningen kan behöva omprövas som en följd av att viss tid har förflutit sedan denna reservsättning senast gjordes. Principer och periodicitet för sådana omprövningar bör framgå av instruktionerna.

Rapportering

7 § Bolaget bör upprätta rutiner som säkerställer att styrelsen och verkställande ledningen får en strukturerad och ändamålsenlig information om reservsättningen och de därmed sammanhängande riskerna.

Dessa allmänna råd träder i kraft den 1 juli 2000, då Finansinspektionens allmänna råd (FFFS 1997:4) om reservsättningsrisker i försäkringsbolag skall upphöra att gälla.

CLAES NORGREN

Ingrid Gavrell Ullman
(Försäkringsmarknadsavdelningen)